Р Е Ш Е Н И Е
№ 3397

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 31 състав,** в публично заседание на 24.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10348** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на К. К. В., от [населено място], обл.С., срещу Уведомително писмо изх.№02-230-6500/2093 от 26.08.2013г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО-за земеделски земи“ за кампания 2012г., издадено от изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с което е отказано финансово подпомагане по подадено Заявление за подпомагане за кампания 2012г. с У. 23/110512/57222 и У. 463695 за сумата над оторизираните 1 826,84лв. до исканите 2 279,92лв. и в частта, с която е наредено да бъде удържана сумата от 1 405,13лв. В жалбата се излагат оплаквания за нищожност и незаконосъобразност на оспорения акт, като се твърди, че същият е издаден при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, неспазване на установената форма и нарушение на материалния закон. В подкрепа на горното са развити подробни съображения. Иска се отмяна на административния акт. Претендира се и за направените по делото съдебни разноски.

Жалбоподателят К. К. В., р.пр., не се явява и не се представлява в с.з.

Ответникът - Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” се представлява от юрк.В., който изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира и за съдебни разноски.

Административен съд – София-град, като обсъди доводите на страните, събраните по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице по назначената по

делото съдебно-техническа експертиза, прие за установено от фактическа страна следното:

С Уведомително писмо изх.№02-230-6500/3338 от 21.07.2012г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2011г., издадено от изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, на жалбоподателя са наложени санкции за бъдещ период в размер общо 2018,30лв. Не се спори по делото, че писмото към издаване на оспорения в настоящото производство акт вече е било обжалвано пред съда; като към настоящия момент е постановено решение №120/07.01.2014г. по адм.д.№2622/2013г. по описа на АССГ, което е обжалвано пред ВАС и не е влязло в сила.

К. К. В. на 09.05.2012г. е подал заявление за плащане на площ за кампания 2012г. с У. 23/110512/57222 и У. 463695, с което е заявил за подпомагане 4 БЗС в землището на [населено място]. Всички парцели са заявени за подпомагане по СЕПП, по НР1 и по Плащания по Натура 2000. Към заявлението е попълнена и Таблица на използваните парцели през 2012г., където земеделският стопанин сам описва парцелите, които ползва, като посочва номера на всеки блок на земеделско стопанство (БЗС) и землището, където се намира всеки от тях. След като в резултат на автоматична проверка на въведените данни, се е указало, че над 0,05дка от БЗС 78553-95-1/ с площ 4,22ха, излизат извън площите, подходящи за подпомагане за ДПП, с декларация от 16.08.2012г. за частично оттегляне, жалбоподателят е оттеглил искането си за подпомагане на посочения парцел. Останалите три парцела с обща площ 7,85ха - БЗС 78553-85-5-1, с площ 6,83ха, БЗС 78553-86-4-1, с площ 0,44ха и БЗС 78553-88-7-1, с площ 0,58ха са посочени и в повторно подадено заявление от 22.08.2012г. за подпомагане през 2012г.

При извършените кръстосани проверки са установени застъпвания по отношение на четири от кадастралните имоти от заявения БЗС 78553-85-5-1; за които е извършена процедура по разрешаване на застъпванията. На жалбоподателят е връчено уведомително писмо, като същият с декларация от 25.10.2012 потвърждава част от установените двойно декларирани площи, като представя документи за право на ползване- договор за наем за кадастрален имот 78553-036-015, с площ 0,14ха, и се е отказва от другите три кадастрални имота, с площ съответно 0,42ха, 0,09ха и по малко от 0,01ха. /общо 0,52ха/.

Видно от оспореното в настоящото производство уведомително писмо, като недопустими за подпомагане по Натура 2000 са определени 0,52ха – частите от парцелите, за които е установено застъпване, от общо заявени 7,83ха; като със заявлението е поискана субсидия в размер на 2279,92лв. по Натура 2000; с оспорения административен акт са оторизирани за плащане 1826,84лв.; т.е. отказани са 453,08лв. От оторизираната за плащане сума е удържана сумата 1405,13лв., като е посочено, че се касае за санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПВ или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФЗ. Писмото е връчено на 17.09.2013г., съгласно отбелязване върху него, а жалбата срещу него е постъпила в АССГ на 27.09.2013г.

В заключението си по назначената по делото съдебно-техническа експертиза вещото лице инж.А. Г., също установява като недопустими за подпомагане, приетите за такива и от административния орган 0,52ха, поради неразрешено в полза на жалбоподателя застъпване. Също така според вещото лице процентното съотношение между размера на наддекларираните /недопустими/ спрямо установените като

допустими за подпомагане площи по заявената мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с Директива 2000/60/ЕО за земеделски земи“ се равнява на 7,09%.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност. Процесното уведомително писмо има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, тъй като обективира волеизявление на компетентен административен орган, което волеизявление представлява отказ за изплащане на сумите и поради това засяга непосредствено правата и интересите на жалбоподателя.

По съществото на жалбата, съдът взе предвид следното:

Към момента на издаване на оспорения акт Република Б., като пълноправен член на Европейския съюз, е въвела в законодателството си изискванията на директивите и регламентите на ЕС относно Общата селскостопанска политика на Съюза и в частност, относно схемите и правилата за единно плащане, /които са инструмент на ЕС, за да се избегне изоставянето на селскостопанска земя и да се осигури, че тя ще бъде поддържана в добро селскостопанско и екологично състояние/. Вътрешната законодателна рамка е очертана от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и от конкретни наредби, вкл. Наредба №105/22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администриране и контрол, Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания, Наредба №3/23.02.2011 г. за условията и реда за прилагане на мярка 213 "Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с Директива 2000/60/ЕО - за земеделски земи" от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г.; като пряко приложими съгл. чл.288 /стар 249/, ал. 2 от Д. са и нормите на Регламент /ЕО/ №1122/2009 на Комисията и Регламент № 885/2006 г.

Оспореното писмо е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия. Съгласно Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ и У. правилник на Държавен фонд „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридическо лице, което работи на извънбюджетна сметка. ДФ”Земеделие” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република Б. на основание заповед N РД-09-835 от 20.12.2007г. и заповед N РД-09-863 от 25.11.2008 г. на министъра на земеделието и горите и съгл. чл.6, ал.1 от Наредба N 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА.

Относно отказаното подпомагане за 2012г., съдът намира следното:

Оспореното писмое издадено в предвидената от чл. 59 АПК форма и съдържание. В него са включени таблици за формиране на оторизираните суми, които съдържа фактическите основания за отказа за плащане, посочени са и правни основания, поради което съдът намира, че не са налице нарушения от формална страна на изискванията за компетентност на издателя на акта и неговите форма и съдържание. Изчисленията се извършват автоматично от системата И., въз основа на предварително въведените данни от заявените от кандидата парцели. Тези изчисления са посочени в Таблицата за формиране на оторизираната сума за финансово подпомагане на база площи, заявени за подпомагане. Тази таблица е неразделна част от спорното уведомително писмо, поради което възраженията за немотивираност на същото са неоснователни.

Съдът намира за недопустими за подпомагане съгласно чл.43, ал.3 ЗПЗП площите, за които са подадени две заявления и застъпването не е отстранено в полза на жалбоподателя; т.е. за тези площи Разплащателната агенция правилно е отказала плащане.

Приемайки, че общата недопустима за подпомагане площ по Натура 2000 е над 3%, макар и под 2ха, административният орган е приложил по отношение на мерките предл.1-во на чл. 58 от Регламент/ЕО/ №1122 от 2009г., съгласно който когато процентът на наддеклариране е над 3 % или над 2ха, но до 20% , санкционираната площ е равна на удвоения размер на наддекларирана площ, в случая 1,4ха, както е приел и адм.орган.

Кредитирайки изцяло приетата по делото експертиза, съдът приема, че от общо заявената за подпомагане площ по Натура 2000 7,85ха, допустимата е 7,33ха, недопустимата-0,52ха, санкционирана площ- 1,04ха, а оторизираната площ следва да бъде 6,29ха. При ставка за подпомагане съгласно Наредба №3/23.02.2011 г. за 2012г. 290,4363лв. сумата която би следвало да се изплати е 1826,84лв., колкото е оторизирала РА. Т.е. разликата между оторизирана и поискана сума е 453,08лв., а не както смята, че следва да бъде жалбоподателя – 308,44лв., тъй като тази санкция се определя на база разликата до заявената площ, а не само до приетата за допустима.

От събраните по делото доказателства не се установява застъпването да се дължи на допуснати при приемането на заявлението, и в частност при очертаването на границите на заявените за подпомагане имоти, нарушения на процесуални правила, т.е. не се установява, че жалбоподателят е сочил граници на празен екран.

Мотивиран от изложеното до тук, съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена, в частта й относно отказаното подпомагане за 2012г. по Натура 2000 в размер на 453,08лв.

Относно жалбата срещу уведомителното писмо, в частта му, с която от оторизираната за плащане сума е удържана сумата 1 405,13лв., съдът взе предвид следното:

Удържането на суми при прилагане на мерките за подпомагане, е предмет на регламентация в Регламент № 1122/2009 г. и Регламент № 885/2006 г. Съобразно разпоредбата на чл. 58, § 3 от Регламент № 1122/2009 г., съответната сума се прихваща в съответствие с чл. 5б от Регламент № 885/2006 г.

Видно от приложената таблица 2 - извършени плащания на ответника е удържана сумата от 1405,13лв., като правно основание е посочено приспадане на суми в резултат на санкции за предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми или мерки, администрирани от ДФЗ. Обективирано по този начин волеизявлението на административния орган не съдържа нито фактическо, нито правно основание за удържане на посочената сума.

Но дори да се приеме, че удържаната сума е част от санкцията за кампания 2011г., спорно по делото е и дали е следвало да се удържа въпросната сума до разрешаване с влязъл в сила съдебен акт, със сила на пресъдено нещо на делото относно законосъобразността на уведомителното писмо, с което е наложена санкцията, по който спор към момента на издаване на уведомителното писмо за кампания 2012г. вече е било образувано адм.д.№2622/2012г. по описа на АССГ. Въпреки, че Европейската комисия е уредила приоритетно начин на възстановяване чрез прихващане с бъдещи плащания, които предстои да бъдат извършени от

разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми към същия бенефициер, не е изрично предвидено в горепосочената нормативната уредба предварителното изпълнение на административните актове, с които се налагат такива санкции, нито такова предварително изпълнение е допуснато с разпореждане на административния орган.Въпреки, че по настоящото дело е представена разписка за връчване на уведомителното писмо за кампания 2011г., липсват доказателства за датата на която е подадена жалбата срещу него, поради което не може да се направи извода, че тя е просрочена, в който смисъл прави възражение пълномощникът на ответника по жалбата.

С оглед горното, административният акт, в частта му относно удържаната сума ще следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 и ал.4 АПК, на жалбоподателят и ответника по жалбата ще следва да се присъдят разноски, съответно на уважената и отхвърлена част от жалбата /съответно 1405,13лв. и 453,08лв./; като направените от тях разноски са съответно 10лв. за държавна такса от жалбоподателя и 200лв. за СТЕ от ответника по жалбата, който претендира и юрисконсултско възнаграждание. На жалбоподателят ще следва да се присъдят разноски в размер на 7,56лв. Като взе предвид, че направените по делото разноски за експертиза са изключително свързани с отхвърлената част от жалбата, те ще следва да се присъдят на ответника по жалбата, ведно с юрисконсултско възнаграждение с оглед материалния интерес /1858,21лв./ по делото и отхвърлената част от жалбата /453,08лв./ на основание чл.8 във вр. с чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в редакцията преди 01.04.2014г., в размер на 61,32лв.; общо 261,32лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. К. В., от [населено място], обл.С., ЕГН-[ЕГН], Уведомително писмо изх.№02-230-6500/2093 от 26.08.2013г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО-за земеделски земи“ за кампания 2012г., издадено от изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, В ЧАСТТА, с която е наредено да бъдат удържани 1 405,13лв. от оторизираната по Заявление за подпомагане за кампания 2012г. с У. 23/110512/57222 сума.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. В., от [населено място], обл.С., ЕГН-[ЕГН], срещу Уведомително писмо изх.№02-230-6500/2093 от 26.08.2013г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по мярка 213 „Плащания по Натура 2000 и плащания, свързани с директива 2000/60/ЕО-за земеделски земи“ за кампания 2012г., издадено от изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, В ЧАСТТА, с която е отказано финансово подпомагане по подадено Заявление за подпомагане за кампания 2012г. с У. 23/110512/57222 и У. 463695 за сумата над оторизираните 1 826,84лв. до исканите 2 279,92лв.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие”-Разплащателна агенция, с адрес [населено място], [улица], да заплати на К. К. В., от [населено място], обл.С., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноски в размер на 7,56лв.

ОСЪЖДА К. К. В., от [населено място], обл.С., ЕГН-[ЕГН],, да заплати на Държавен

фонд „Земеделие”-Разплащателна агенция, с адрес [населено място], [улица], съдебни разноски в размер на 261,32лв.
Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: